

Συνέντευξη του **Παναγιώτη Μαυροειδή** στον **Γιώργο Σαχίνη** και στο **Ράδιο 9.84**

-κ. Μαυροειδή η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατέρχεται στις ευρωεκλογές. Με ποιον βασικό καμβά;

Ασφαλώς το ενδιαφέρον της υπόθεσης δεν είναι το **Ευρωκοινοβούλιο** που ως γνωστόν δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα **νεκροταφείο ελεφάντων**, γερασμένων, αποτυχημένων ή διαφωνούντων βουλευτών των αστικών κομμάτων.

Ούτε βέβαια παρεμβαίνουμε για να διοικήσουμε την ΕΕ όπως διατείνονται άλλες δυνάμεις της Αριστεράς.

Για μας αυτή η ένωση είναι μια ένωση αντεργατική και αντιδραστική, δεν αλλάζει. Το μόνο χρήσιμο και προοδευτικό πράγμα που μπορεί να γίνει με αυτήν είναι **να διαλυθεί** και για να διαλυθεί το καθήκον το δικό μας είναι **να αποδεσμευτεί η Ελλάδα** από αυτόν τον αντιδραστικό μηχανισμό.

Ο πρώτος λόγος που εμείς κατεβαίνουμε σε αυτήν την μεγάλη πολιτική μάχη που έχουμε μπροστά μας είναι για **να περάσουμε το μήνυμα έξω από την ΕΕ για να ζήσουν οι εργαζόμενοι**, οι άνεργοι, οι φτωχοί, οι αγρότες που ξεκληρίζονται-για να ζήσει ο λαός.

-Τότε θα σας πει κάποιος-και το 'χετε ακούσει, δεν είναι ξένο- γιατί να κατεβαίνετε σε εκλογές σε ένα μηχανισμό, σ' ένα σύστημα που το θεωρείτε βαθιά αντιδραστικό;

Πολύ ωραίο και βοηθητικό ερώτημα.

Το 'χουμε ξεκάθαρο αυτό: οι εκλογές δεν αλλάζουν την πολιτική που εφαρμόζεται. **Αλίμονο εάν άλλαζαν τα πράγματα με ένα χαρτάκι**, αλίμονο αν ένα κουτί άνοιγε κι έβγαζε τη δική μας τη σωτηρία.

Έχουν όμως τη σημασία τους με την έννοια ότι **μπορούν να δώσουν ένα πολιτικό μήνυμα**, ένα πολιτικό σινιάλο το οποίο **θα αποθαρρύνει εχθρούς και θα ενθαρρύνει φίλους** εν προκειμένου τις εργατικές, λαϊκές, αγωνιστικές δυνάμεις στο δρόμο του αγώνα, στο δρόμο του μαζικού κινήματος, του οργανωμένου λαού που είναι ο βασικός και ο μοναδικός δρόμος μέσα από τον οποίο μπορεί να αλλάξει η ζωή μας. Τόσο στην κατεύθυνση της ανάσχεσης της εξοντωτικής πολιτικής που έχουμε σήμερα απέναντι στα βασικά δικαιώματα όσο και για να ανοίξει πραγματικά ένας άλλος δρόμος προς όφελος των εργαζομένων και της κοινωνικής πλειονότητας στη χώρα μας.

-Άρα κ. Μαυροειδή λέτε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει εντός ΕΕ;

Κοιτάξτε, ας το δούμε απλά. Μπορούμε να ξεκινήσουμε και να πούμε 10 λόγους, 20 λόγους, 30 λόγους

όσους μπορούμε να βρούμε για τους οποίους ισχύει ακριβώς το αντίθετο.

-Ξέρετε γιατί επιμένω..

Αντίστροφο είναι το ερώτημα: πρέπει κάποιος αν μας απαντήσει: **Ποιο προοδευτικό μέτρο άραγε χωράει μέσα στην ΕΕ;**

Μήπως χωράει για παράδειγμα, μια απαίτηση δημόσιων κοινωνικών αγαθών; Μα η ΕΕ στο όνομα του ελεύθερου ανταγωνισμού απαγορεύει το δημόσιο τομέα, απαγορεύει οποιαδήποτε δημόσια, κρατική στήριξη σε δημόσια συστήματα όπως τα συστήματα της κοινωνικής ασφάλισης, τα συστήματα της υγείας, τα συστήματα της παιδείας. Δεν είναι δηλαδή το ζήτημα απλά και μόνο ιδεολογικό ή πολιτικό αλλά έχει μία αμεσότητα εξαιρετικά σημαντική για όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Τίποτα προοδευτικό και δημοκρατικό δεν χωράει μέσα στο πλαίσιο της ΕΕ.

-Τότε δικαιούμαι να σας ρωτήσω θεωρείτε δηλαδή ότι οι άλλες δυνάμεις από το χώρο της αριστεράς εν προκειμένω ο ΣΥΡΙΖΑ του οποίου πρόεδρος διεκδικεί ως υποψήφιος και την προεδρία της Κομισιόν- γιατί αυτή τη φορά οι Ευρωβουλευτές είναι αυτοί που εκλέγουν τον πρόεδρο της Κομισιόν- θεωρείτε δηλαδή ότι αυτοί καλλιεργούν αυταπάτες;

Θα ήθελα να εστιάσουμε τον πολύτιμο χρόνο που μας διαθέτετε στην προβολή των θέσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

-Πρέπει να απαντήσετε...

Ένα μικρό σχόλιο μιας που τίθεται το ερώτημα θα το κάνω. Είναι σαν να λέμε ότι πρόβατα και λύκοι δίνουν ραντεβού το βράδυ σ' ένα δείπνο με θέμα «τι θα φάμε απόψε;». **Η ΕΕ είναι μια ανισότιμη ένωση** και σε μία ανισότιμη ένωση εξ ορισμού αυτός που θα βγει κερδισμένος είναι ο ισχυρός. Είναι λοιπόν τελείως λογικό να έχουμε αυτά τα αντιδραστικά αποτελέσματα από την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωζώνη και στην παλιά ΕΟΚ και τώρα ΕΕ, σε όλους τους τομείς.

Έχουμε καταβάρθρωση της αγροτικής παραγωγής από το 15% το 1980 στο 3%. Συρρίκνωση της βιομηχανίας από το 31% στο 16-17%.

Όποιο τομέα και αν εξετάσουμε θα δούμε ότι η συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ σήμανε μια τεράστια οπισθοδρόμηση γενικά για τη χώρα, αλλά, ειδικότερα, αυτή την επωμίστηκε ο εργαζόμενος κόσμος, οι φτωχομεσαίοι αγρότες, οι εργατοϋπάλληλοι, και οι νέοι που σήμερα ετοιμάζουν τις βαλίτσες τους.

Τι να συζητήσουμε σήμερα στο πλαίσιο της ΕΕ; Γιατί ξεχνάμε το βασικό; Τι είναι η τρόικα; Γιατί δε λέμε την τρόικα με το όνομα της; Ποιος επιβάλλει εδώ τα μνημόνια, που είναι κοινός τόπος ότι πρέπει να καταργηθούν; Δηλαδή για παράδειγμα να επανέλθουν οι μισθοί εκεί που ήταν. Έχουμε τη θάλασσα της ανεργίας, το κλείσιμο των νοσοκομείων, τη διάλυση του ΙΚΑ. Τρόικα σημαίνει ΕΕ, ΕΚΤ, δηλαδή πάλι ΕΕ και ΔΝΤ.

Μάχη ενάντια στο μνημόνιο, σημαίνει μάχη ενάντια στην ΕΕ. Για την απαγκίστρωση της Ελλάδας από αυτήν 'ώστε να έχουμε προϋποθέσεις να παλέψουμε για ένα καλύτερο δρόμο.

-Τότε, ρωτάει ακροατής μας, σε τι διαφέρετε από αυτά που λέει το ΚΚΕ;

Δεν έχουμε αγωνία να διαφοροποιηθούμε από άλλες αριστερές και κομμουνιστικές δυνάμεις. Το λέμε με απόλυτη ειλικρίνεια αυτό. Η αγωνία μας είναι να αναπτύξουμε τα κοινά στοιχεία και μια λογική ανατρεπτικής κοινής δράσης, έτσι ώστε να δώσουμε αυτοπεποίθηση στον κόσμο.

Εφόσον μπαίνει το ερώτημα σε σχέση με το ΚΚΕ, μπορούμε να επισημάνουμε διαφορές. Το κάνουμε από τη σκοπιά της αναίρεσής τους, της ενίσχυσης των κοινών στοιχείων που υπάρχουν. Το ΚΚΕ είναι μία δύναμη που δεν υποκύπτει στον ευρωμονόδρομο και εξακολουθεί να θέτει το ζήτημα της εναντίωσης και αποδέσμευσης από την ΕΕ. Μόνο που κάνει το σημαντικό λάθος να μη θέτει αυτό το στόχο της αποδέσμευσης ως άμεσο πολιτικό στόχο σήμερα, τη στιγμή που η ΕΕ κάνει αισθητή την αντιδραστική παρουσία της σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής, αλλά **την παραπέμπει**. Τη συνδέει με ένα ακαθόριστο αύριο, στο πλαίσιο μιας ακαθόριστης λαϊκής οικονομίας και εξουσίας. Δηλαδή αντί να χρησιμοποιήσει το στόχο της εξόδου από την ΕΕ σαν άμεσο στόχο πάλης μέσα από τον οποίο θα μπορεί να συνειδητοποιείται ο κόσμος, θα δημιουργείται ένα λαϊκό κίνημα που θα σαρώνει ότι βρεθεί μπροστά του και με αυτή την έννοια θα βρίσκει δύναμη και διέξοδο για τον άλλο δρόμο, το ΚΚΕ κάνει μια περίεργη μετάθεση.

Πολλές φορές μάλιστα αυτή συνοδεύεται και με κινδυνολογικές αναφορές του τύπου " αν τώρα βγούμε από ευρώ και ΕΕ, πριν γίνουν όλα τα άλλα, μπορεί να είναι και καταστροφή". Το ΚΚΕ επισημαίνει ότι η αποδέσμευση από μόνη της δεν αρκεί, όχι όμως για να πει τι άλλο χρειάζεται αλλά για να αναίρεσει την ανάγκη να γίνει αυτό το βήμα τώρα που θα ανοίξει την όρεξη του κόσμου για βαθύτερες αλλαγές.

Αυτά σε ότι αφορά τις διαφορές για το ζήτημα της ΕΕ. Στα ζητήματα της στρατηγικής φυσιογνωμίας υπάρχουν και άλλες βαθιές διαφορές που είναι θέμα άλλης συζήτησης.

-Ωστόσο, ο απλός πολίτης, το ξέρετε, ανάμεσα τους κυκλοφορείτε, δεν έχει τα περιθώρια για πολιτικές ιδεολογικές αναζητήσεις περαιτέρω. Τα αντιλαμβάνεται πολύ απλά, "τρεις το λάδι τρεις το ξύδι" και θα σας πει: "εσείς λέτε αποδέσμευση από την ΕΕ τώρα, το ΚΚΕ το λέει με άλλο τρόπο, κάποιες άλλες δυνάμεις λένε επιστροφή σε εθνικό νόμισμα. Γιατί ρε αδελφέ δε φτιάχνετε ένα κοινό μέτωπο στο μίνιμουμ της συμφωνίας και να κατέβετε με ένα κοινό σχήμα στις εκλογές, παίρνοντας ένα ποσοστό που θα έφτιαχνε μια δυναμική; Γιατί θα πρέπει δηλαδή να γίνει μια καταγραφή του 5, 6 ή του 1 ή 2%;"

Η δική μας αφετηρία δεν ξεκινά από την ανάγκη κομματικής καταγραφής. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει ως σταθερή πολιτική της πρόταση την ανάπτυξη ενός μετώπου κοινής δράσης, ενός μετώπου ρήξης και ανατροπής. Αυτό περιέχει και την πλευρά της πάλης κατά της ΕΕ. Έχουμε υποβάλει τέτοια πρόταση σε ότι αφορά το πεδίο του μαζικού κινήματος απευθυνόμενοι και στην κοινοβουλευτική αριστερά, σε ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, παρά τις διαφορές που υπάρχουν. Επιπλέον, ειδικότερα, απευθύναμε μια πρόταση συστράτευσης, συμπάραταξης, συμπίεσης των αντικαπιταλιστικών αντιΕΕ δυνάμεων για κοινή πολιτική μάχη και για κοινή εκλογική παρέμβαση στις ευρωεκλογές.

Θεωρούμε ότι έγιναν σημαντικά βήματα σε αυτή την κατεύθυνση χωρίς ωστόσο μια σειρά δυνάμεις να κάνουν τη μεγάλη υπέρβαση, καθώς προέκριναν άλλες πλευρές, δηλαδή μια αποσπασματική προβολή της επιστροφής σε ένα εθνικό νόμισμα με μια σχετική υποτίμηση της ανάγκης για ευρύτερη αντιπαράθεση με την πολιτική της ΕΕ και πολύ περισσότερο με μια σχετική ανεξαρτητοποίηση αυτού του στόχου από την ανάγκη για άλλο δρόμο, αυτό που εμείς λεμέ αντικαπιταλιστικό δρόμο.

Το ΕΞΩ από την ΕΕ που λέει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είναι ταυτόχρονα ένα μεγάλο ΜΕΣΑ σε ένα άλλο δρόμο, σε μια άλλη κατεύθυνση. Δεν αρκεί να βγεις από κάπου, πρέπει να μπει κάπου. Και αυτό έχει συγκεκριμένες κοινωνικές στοχεύσεις, συγκεκριμένες κοινωνικές δυνάμεις που θα πρέπει να στηρίξουν αυτό το δρόμο, συγκεκριμένες κοινωνικές δυνάμεις που θα πρέπει να αποδυναμωθούν ώστε αυτός ο δρόμος να γίνει εφικτός.

Αυτό συμπυκνώνεται στην πρόταση της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Για να ζήσει ο λαός δεν αρκεί η έξοδος από την ΕΕ. Είναι η προϋπόθεση αλλά δεν είναι η λύση. Πρέπει να πληρώσει κάποιος. Πρέπει να χάσει εισόδημα, πλούτο, ρόλο, να κλονιστεί η και τελικά να ανατραπεί η εξουσία του κεφαλαίου που είναι ο συνεταίρος της ΕΕ στην Ελλάδα. Δε θα έκανε τίποτα η Μέρκελ και η ΕΕ μόνοι τους αν δεν είχαν τα

αστικά κόμματα, αν δεν είχαν την οικονομική ολιγαρχία της Ελλάδας. . Αυτό είναι το συνολικό σκεπτικό της ANΤΑΡΣΥΑ και νομίζουμε πως δεν αφορά στενά την ANΤΑΡΣΥΑ, αλλά είναι το ευρύτερο συμφέρον της αριστεράς και του λαϊκού κινήματος.

-Ποιοι είναι οι ευρύτεροι άξονες της παρέμβασης της ANΤΑΡΣΥΑ σε αυτή τη μάχη;

Εμείς θα λέγαμε στον κόσμο ότι έχει μια ευκαιρία μπροστά του να στείλει ένα μήνυμα.

Για μαύρισμα των άθλιων μνημονιακών κυβερνήσεων και των κομμάτων τους ΠΑΣΟΚ και ΝΔ

Να κρατήσει στάση συντριβής και απομόνωσης των φασιστών

Στάση καταδίκης και σινιάλο να πάρει δρόμο η τρόικα, δηλαδή η ΕΕ, η ΕΚΤ και το ΔΝΤ

Στάση ανατροπής της πολιτικής του κεφαλαίου στην Ελλάδα, που συμπυκνώνεται σε ανεργία, φτώχεια, λιτότητα, εργασιακή ζούγκλα, ξενιτειά και ευρωφυλακή

Στάση Επιλογής ενός άλλου δρόμου, αντικαπιταλιστικού δρόμου, χωρίς μνημόνια και χρέος, έξω από ευρώ και ΕΕ, με δουλειά για όλους, καθολικές δημόσιες πολιτικές, αξιοπρέπεια, αλληλεγγύη, δημοκρατία, ελευθερία, αλλά και ειρήνη στην περιοχή. Με τους εργαζόμενους και το λαό στο τιμόνι των κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων, βάζοντας στην άκρη ντόπιους ολιγάρχες και τη σύγχρονη ευρωπαϊκή απολυταρχία.

Αυτή την πολιτική στάση ζητάμε από τον κόσμο να κρατήσει. με τον πιο βαρύ τρόπο, με τον πιο ενοχλητικό, αυτόν που πονάει το σύστημα περισσότερο, με ενίσχυση της ανυπότακτης, μαχητικής, συγκρουσιακής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, της ANΤΑΡΣΥΑ εν προκειμένω.

Δε θέλουμε μόνο μια ισχυρή εκλογική καταγραφή, αλλά και μια ενίσχυση της μεγάλης ανάγκης μιας εργατικής και λαϊκής αντιπολίτευσης. Για ένα ισχυρό μαζικό κίνημα γιατί έχουμε πολύ σκληρά πράγματα μπροστά μας για τα οποία ο κόσμος πρέπει να συγκροτήσει τη δική του δύναμη. Ένα αναγεννημένο εργατικό και λαϊκό κίνημα και μια ευρύτερη εργατική και λαϊκή αντιπολίτευση σε ένα αγώνα μακράς διάρκειας με στόχο την ανατροπή. Εδώ η ANΤΑΡΣΥΑ είναι αναντικατάστατη ως δύναμη ασυμβίβαστη, συγκρουσιακή, δημοκρατική, μετωπική. Δε μπορεί να φανταστεί κανείς τη σύγκρουση της ερχόμενης περιόδου, χωρίς την ισχυρή παρουσία της τάσης της συγκρουσιακής αριστεράς που μπορεί να οδηγήσει τα πράγματα διαφορετικά.

-Ρωτάει ακροατής μας, μα πως απεύθυνε η ANΤΑΡΣΥΑ πρόταση σε δυνάμεις όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος, δεν το κρύβει, δεν είναι κατά της ΕΕ, αλλά παλεύει να την αλλάξει επί το δημοκρατικότερο; Χωρεί μια τέτοια δύναμη σε αυτή την συνεργασία;

Όχι, σε ένα τέτοιο πλαίσιο ασφαλώς δε χωρεί πολιτική συνεργασία.

Προσέξτε, πρέπει να κάνουμε ένα διαχωρισμό.

Να δούμε τι προτείνει και τι δεν προτείνει η ANΤΑΡΣΥΑ.

Υπάρχουν πράγματα στα οποία η ANΤΑΡΣΥΑ είναι, ας το πούμε έτσι, "δύστροπη". Το παραδεχόμαστε. Δε συμφωνούμε σε ένα συμφωνισμό πολιτικών προγραμμάτων. Δε συμφωνούμε να λέει κάποιος "η ΕΕ θα μας σώσει", κάποιος άλλος "η ΕΕ είναι εχθρός" και να καταλήγουν "ωραία, δεν τα βρίσκουμε στη μέση; ας μη λέμε τίποτα για την ΕΕ". Αυτό δεν είναι ενωτικό, δημοκρατικό και προωθητικό.

Είμαστε υποχρεωμένοι να εκτιμούμε τι έχουμε απέναντι. Λέμε λοιπόν, όχι, να μην ανακατέψουμε μπλε και κόκκινα προγράμματα για να βγάλουμε ένα μέσο όρο. Αυτός ο πολιτικός συμφωνισμός, αυτό το θόλωμα

όχι μόνο δε βοηθά αλλά καταστρέφει.

Το αντίθετο θέλουμε. Μια διαύγεια στα πολιτικά προγράμματα. Δεν κρίνεται αυτό σε μια στιγμή, αλλά σε ένα ευρύ διάλογο πολιτισμένο χωρίς αλληλοεξόντωση και αλληλοαπαξίωση.

Σε ποιο πεδίο μπορεί να γίνει αυτή η πολιτική συζήτηση και αντιπαράθεση; Στο πεδίο της αγωνιστικής κοινής δράσης χωρίς όρους και όρια. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία στο να αρνείται κανείς μια συμβολή στο εργατικό κίνημα έτσι ώστε να αποκρουστεί η λιτότητα και η κατάργηση των συμβάσεων ή οι απολύσεις και τα χαράτσια.

Αυτά είναι τα πεδία όπου ζητήσαμε να συμβάλλουν δυνάμεις και από το ΚΚΕ και το ΣΥΡΙΖΑ και άλλες ζωντανές αγωνιστικές δυνάμεις. Και μέσα εκεί να γίνει αντιπαράθεση στα πολιτικά προγράμματα και εκεί όπου οι διαφορές είναι πράγματι πολύ σημαντικές και δεν συμψηφίζονται.

-Ένα πολιτικό μήνυμα ωστόσο θα το παράγουν οι εκλογές; Πώς βλέπετε το ενδεχόμενο να αποδυναμωθεί το κυβερνητικό μπλοκ στις ευρωεκλογές, αλλά από την άλλη το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης να μη κερδίζει δήμους και περιφέρειες, έτσι ώστε να βγαίνει "μια η άλλη" και να μη βγαίνει μήνυμα;

Υπάρχει η πιθανότητα διάχυσης του μηνύματος λόγω της τριπλής εκλογικής αναμέτρησης, όπως φυσικά υπάρχει και η δυνατότητα πολλαπλής ερμηνεύσας του μηνύματος.

Ωστόσο, υπάρχει ένα κοινό στοιχείο που υποβόσκει. Υπάρχει μια βαθιά κοινωνική δυσaréσκεια. Ανεξάρτητα αν αυτή ξεκινά από την αθλιότητα στη γειτονιά, το δήμο, ή την περιφέρεια, είτε από το ζήτημα των μνημονίων και την κυβερνητική πολιτική, το γενικό ερώτημα είναι σε ποια κατεύθυνση θα δουλέψει αυτή η κοινωνική δυσaréσκεια.

Πάμε να αλλάξουμε πρόσωπο, κόμμα και διαχειριστή σε επίπεδο δήμου, περιφέρειας ή κυβέρνηση ή πάμε να αλλάξουμε πολιτική;

Εμείς λέμε ότι το μήνυμα που πρέπει να δοθεί και από τις τρεις κάλπες είναι ότι πρέπει να αλλάξουμε πολιτική. Αυτό είναι πολύ συγκεκριμένο αυτή τη στιγμή.

Πρέπει να ενισχυθούν εκείνες οι δυνάμεις που τολμούν να σηκώσουν το γάντι που πετάξει ο Σαμαράς και η αστική τάξη γενικά, μα και η Μέρκελ. Τι ήρθε να μας πει εδώ; "εμείς αποφασίσαμε να μείνει η Ελλάδα στο ευρώ!". Αυτοί αποφάσισαν. Δεν το "κατάφεραν" ο Σαμαράς ή το ΠΑΣΟΚ, όπως δεν "κατάφερε" και ο Σημίτης να βάλει την Ελλάδα στο ευρώ. Μας έβαλαν γιατί είχαν συμφέρον από την εκμετάλλευση αυτής της χώρας και αυτού του λαού.

Πρέπει λοιπόν εμείς να δώσουμε το αντίθετο μήνυμα: έξω από την ΕΕ, ακριβώς επειδή θέλουμε δουλειά και ουσιαστική ζωή. Θέλουμε να δώσουμε το μήνυμα ενάντια στην πολιτική του κεφαλαίου που είναι ο συνέταιρος της ΕΕ.

Θέλουμε να βγει ένα μήνυμα ανατροπής.

Εμείς λέμε να ζυγιάσει ο κόσμος τα πολιτικά προγράμματα, αλλά όχι μόνο αυτά. Πρέπει να δει και την στάση, την πρακτική. Δεν αλλάζει ο κόσμος με λόγια και προγράμματα. Αυτή η κοινωνική καταστροφή δεν ανατρέπεται με αναθέματα ακόμη και αν αυτά είναι σωστά και σημαδεύουν σε σωστή κατεύθυνση. Αλλάζει με μαζική συλλογική κοινωνική δράση. Για να μιλήσουμε με πολιτικούς όρους, αλλάζει με ταξική πάλη. Αυτά είναι τα αδύνατα πράγματα που έχουμε σήμερα. Αυτό οδηγεί και σε αυτή την περιρρέουσα καθίζηση, την πολιτική αμηχανία, καθώς ο κόσμος βλέπει τη δυνατότητα να μαυριστούν και να ξεκουμπιστούν οι προηγούμενοι κυβερνήτες, αλλά λείπει η ισχυρή λαϊκή αυτοπεποίθηση.

-Δεν βλέπει, θέλετε να πείτε, εναλλακτική άμεσα;

Ο κόσμος διστάζει με τη δική του σοφία ότι αυτή η εναλλακτική δεν θα είναι ουσιαστική, ότι το μαχαίρι δε θα μπει βαθιά, έτσι ώστε να αλλάξει η πολιτική, να πάνε αλλιώς τα πράγματα και να το νοιώσει στη ζωή του.

Ο κόσμος ρωτάει: “εγώ αύριο θα δουλεύω; Και για να δουλέψει πράγματι χρειάζονται ευρύτερα πράγματα από τη γενική συνηματολογία για κατάργηση των μνημονίων. Πρέπει να γίνουν εθνικοποιήσεις. Πρέπει να αλλάξει ο ρόλος της δημόσιας κοινωνικής ιδιοκτησίας στην οικονομία. Χωρίς ένα γιγαντιαίο πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων δε θα βρουν δουλειά 1,5 εκατομμύριο άνεργοι. Μπορεί ίσως να γίνουν αποσπασματικές επενδύσεις σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, αιματηρές επενδύσεις, με άθλιες εργασιακές σχέσεις για να δουλέψουν πχ 1000 άτομα αλλά αν θέλουμε στα σοβαρά να βρουν δουλειά 1,5 εκατομμύριο άνθρωποι χρειάζεται ανατροπή στο παραγωγικό μοντέλο και στη φύση των κοινωνικών δυνάμεων που θα κάνουν κουμάντο. Αυτός είναι ο αντικαπιταλιστικός δρόμος για τον οποίο μιλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

-Γίνεται μια συζήτηση στην Ευρώπη. Λέει αδιόρατα ο κόσμος “ναi θέλουμε ένα μέτωπο λαών, απλά αυτή η Ευρώπη δε μας κάνει”. Θα αποτυπωθεί αυτή η συζήτηση στις ευρωεκλογές;

Κοιτάξτε, το μήνυμα των διεργασιών δεν είναι σε αυτή την κατεύθυνση, ούτε καν με το χρώμα που ονειρεύεται ο ΣΥΡΙΖΑ και η ευρωπαϊκή αριστερά.

Αυτό που ενισχύεται με γρήγορο και ανησυχητικό ρυθμό είναι ένα ρεύμα ακροδεξιάς που αμφισβητεί το οικοδόμημα της ευρωζώνης και της ΕΕ, αλλά ως γέννημα τους και αποτελώντας μια έκφραση εθνικισμού.

Η ΕΕ κάθε άλλο παρά φτιάχνει ένα υπόστρωμα κατάργησης των παλιών εθνικισμών, όπως ονειρεύονται διάφοροι φίλοι στην αριστερά. Αντίθετα, ενισχύει τον επιθετικό εθνικισμό των ηγεμονικών χωρών όπως η Γερμανία. Αλλά, ταυτόχρονα, ως αντίδραση σε αυτόν, αλλά και ως μορφή ανταγωνισμού των αστικών τάξεων σε κάθε χώρα, ενισχύεται και ο εθνικισμός σε όλες τις χώρες. Αυτό συμπυκνώνεται σε μια τάση ανόδου της ακροδεξιάς και των φασιστικών δυνάμεων .

Ταυτόχρονα, αυτό το φαινόμενο, αποτελεί και ένα ...πρόστιμο, αναδρομικό και με τόκο που πληρώνουν εκείνες οι δυνάμεις της ευρωπαϊκής αριστεράς που στο πρόσωπο της ΕΕ δεν έβλεπαν από την ίδρυση της μια αντιδραστική δύναμη αλλά μια “αντικειμενικά προοδευτική διαδικασία”. Το αποτέλεσμα είναι η κοινωνική δυσaréσκεια που υπάρχει σε χώρες όπως η Γαλλία να τοποθετεί την αριστερά όχι στην πλευρά της αντίστασης στο οικοδόμημα της ΕΕ, αλλά στην πλευρά του οικοδομήματος , ως στοιχείο της υπάρχουσας κατάστασης. Το πολιτικό αποτέλεσμα είναι η δυσπιστία σε αυτές τις χώρες να εκφράζεται κυρίως προς τα ακροδεξιά. **Όσο περισσότερο η αριστερά υμνολογούσε την ΕΕ τόσο περισσότερο ενισχύεται εκεί η ακροδεξιά!**

Εμείς φιλοδοξούμε στην Ελλάδα, να δοθεί σε αυτή τη δυσaréσκεια κατά της ΕΕ αντίθετο μήνυμα: Δηλαδή προοδευτική αμφισβήτηση της ευρωζώνης και της ΕΕ από σκοπιά κοινωνικής απελευθέρωσης, ελευθερίας, δημοκρατίας, αλληλεγγύης και διεθνισμού μεταξύ των λαών. Όχι αλληλοεξόντωσης μεταξύ τους που μπορεί να μας οδηγήσει σε καταστάσεις Ουκρανίας.

-Με πλήρεις συνδυασμούς στις ευρωεκλογές;

Βεβαίως με πλήρεις συνδυασμούς, προσπερνώντας τα αντιδημοκρατικά εμπόδια και τις οικονομικές δυσκολίες. Βλέπετε από τη μια έχουμε χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων (σ.σ. όχι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) που δε θα έπρεπε να υπάρχει και από την άλλη δεν υπάρχει ελευθερία υποβολής υποψηφιοτήτων. Έτσι ο συνδυασμός πρέπει να πληρώσει, για πρώτη φορά παράβολο 3000 ευρώ, αλλά και κάθε υποψήφιος ξεχωριστό παράβολο. Εμείς δεν έχουμε βεβαίως “επιφανείς” υποψηφίους, με την έννοια των

επιχειρηματιών ή των φραγκάτων, αλλά εργαζόμενους, φτωχούς, ανέργους. Θα αντιμετωπίσουμε όμως το οικονομικό ζήτημα με τη βοήθεια και του κόσμου

Πηγή: aristeroblog.gr

Το ηχητικό της συνέντευξης μπορείτε να ακούσετε εδώ: [Ο Π. Μαυροειδής στο Ράδιο 9,84](#)